

In dierbare herinnering aan

Anna Maria Breuer – Gorissen

weduwe van

Lambert Breuer

Zij werd geboren op 4 december 1922 in Heerlen en overleed op 16 november 2004 in het ziekenhuis te Brunssum. Op 20 november hebben we haar, na een plechtige requiemmis in de St. Josephkerk te Waubach, te rusten gelegd op het kerkhof aldaar.

Heer Jezus, U bent de Verrijzenis en het Leven voor allen die in Uw genade en vrede ontslapen zijn. Wij bidden U, neem Anna Maria Breuer – Gorissen op in Uw hemels koninkrijk, welk U voor ons verworven hebt door Uw dood en verrijzenis. Amen.

De familie dankt u hartelijk voor uw aanwezigheid en blijken van medeleven welke zij bij het overlijden en de uitvaart van u mochten ontvangen.

De zeswekendienst zal worden gehouden op zondag 9 januari 2005 om 11.15 uur in de St. Josephkerk te Waubach - Groenstraat.

We hebben afscheid moeten nemen van een zorgzame moeder en lieve oma. Haar levensinstelling blijft voor ons een voorbeeld. Ze leefde niet voor zichzelf maar voor haar gezin. Niet op de eerste plaats aan zichzelf denkend, maar aan het geluk van haar man, haar kinderen en kleinkinderen. Zo zullen wij ons haar herinneren. Als een vrouw die hard heeft gewerkt, die altijd voor iedereen klaar stond die een beroep op haar deden, die bereid was al haar bezittingen te delen.

Ze was de spil van de familie. Als oudste dochter voor haar broer en zussen, als vrouw en moeder voor haar man en kinderen en als oma voor haar kleinkinderen. Ze was een organisator, een manusje van alles dat van aanpakken wist, in huis en in de schoenenwinkel van de familie Plum. Maar bovenal was zij een moeder en oma die haar familie wist te inspireren door haar wijsheid en levenservaring en door haar gezellige aanwezigheid. Een goede verstandhouding met eenieder was voor haar een hoog goed.

De laatste jaren waren niet gemakkelijk. Lichamelijk kon ze steeds minder en dat kon ze maar moeilijk accepteren. Haar liefdevolle verzorging in huiselijke kring heeft haar geholpen dit lijden te dragen.

Met pijn in het hart geven we haar terug aan God, in het vertrouwen dat ze nu uit haar lijden is verlost en we haar eens zullen weerzien. We zijn vol dankbaarheid voor alles wat ze voor ons heeft betekend en gedaan. We zijn er trots op zo een moeder en oma te hebben gehad.

Mam, Oma, tot later.

Rust nu maar uit in vrede.